CÁO VAY MƯỢN MỠ

Trong rừng có một con cáo già rất tham lam, luôn muốn chiếm không đồ của người khác. Các con thú khác rất ghét nó nhưng chưa có cách nào trị nó.

Một lần, cáo già mượn bác sơn dương một bình mỡ, nhưng không có ý định trả bác.

Sau đó một thời gian, bác sơn dương đến nhà cáo, hoàn toàn không nhắc đến việc cáo phải trả bình mỡ, mà bác nói: "Này, cho ta mượn bình mỡ đi, mượn một trả hai bình." Cáo già nghe vậy cười thầm, nghĩ bụng: "Lão này đúng là càng già càng lú lẫn rồi."

Cáo già liền nói: "Được, tôi cho bác mượn nhưng sau ba ngày phải trả cho tôi hai bình. Nhớ nhé, ba ngày đấy!"

Bác sơn dương gật đầu: "Được thôi!" Nói lời, bác còn viết giấy vay mượn, sau đó cầm bình mỡ đi về.

Sau ba ngày, bác sơn dương quả nhiên

mang hai bình đến nhà cáo. Cáo già hí hửng mừng rỡ, nhưng khi nó nhận bình, trong bình không phải đựng mỡ mà đựng nước, liền tức giận mắng bác sơn dương không giữ lời.

Bác sơn dương cười nói: "Ta nói mượn sẽ trả, nhưng ta không nói sẽ trả cái gì mà, cáo ơi là cáo, hoá ra ngươi cũng có lúc lú lẫn vậy."

Cáo nghe xong ngẩn người ra, tự biết mình đã bị bác sơn dương dạy cho một bài học. Từ đó về sau, nó không bao giờ dám chiếm đồ của người khác nữa.

Lời của mẹ:

Đối với những kẻ xấu như con cáo, không nên cứ nhường nhịn mãi. Khi có cơ hội, hãy dạy cho nó một bài học thích đáng.

